

Pseudònim: El mariner

Nom: Martí Castellano Linden

EL MAR QUE JO M'ESTIMO

Em vaig llevar d'hora per poder veure la sortida del sol. El cel estava seré, el mar tranquil, només se sentien les onades xocar contra les roques i els ocells que es començaven a despertar.

Tot mirant l'horitzó vaig veure reflectit el meu rostre al vidre de la finestra. Durant uns instants em vaig parar a pensar en el mar que tenia davant meu i en tots els éssers vius que viuen en el fons del mar. Hi ha moltes espècies d'animals marins, de mides diferents, de colors ...

És un altre món, quin món més bonic !!! Però aviat no ho serà tant, per culpa dels humans. En el futur serà un mar de plàstic, perquè cada dia hi van a parar tones i tones de plàstics entre d'altres residus que suposen un gran perill per a tots els animals. Desitjo Que aviat s'hi posi solució, reciclem, no contaminem, cuidem el nostre planeta.

Un cop de vent va tancar un porticó de la finestra i el vaig tornar a obrir. Per la posició de la llum del sol, el reflex del meu rostre va desaparèixer, però no pas els meus pensaments sobre millorar l'estat del mar.

Vaig continuar mirant la sortida del sol, el cel seré, el mar calmat, el vaivé de les onades, els ocells volant...

El mariner